

Arrest

nr. 237 542 van 26 juni 2020
in de zaak RvV X / II

- In zake:
1. X
in eigen naam en als wettelijke vertegenwoordiger van haar twee kinderen X en X
 2. X
als wettelijke vertegenwoordiger van zijn twee kinderen X en X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat B. SOENEN
Vaderlandstraat 32
9000 GENT

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Eritrese nationaliteit te zijn, in eigen naam en als wettelijke vertegenwoordiger van haar twee kinderen X en X, en X, die verklaart van Eritrese nationaliteit te zijn, als wettelijke vertegenwoordiger van zijn hiervoor vermelde kinderen, op 10 februari 2020 hebben ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie van 25 oktober 2019 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13).

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 7 mei 2020, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 12 juni 2020.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken N. VERMANDER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat E. VERSTRAETEN, die *loco* advocaat B. SOENEN verschijnt voor de verzoekende partijen, en van advocaat L. PENDERS, die *loco* advocaten C. DECORDIER en T. BRICOUT verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 7 oktober 2019 dient de eerste verzoekende partij samen met haar minderjarige kinderen een aanvraag om machtiging tot verblijf in op grond van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) omwille van de medische situatie van haar minderjarig kind Y.

1.2. Op 25 oktober 2019 neemt de gemachtigde van de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie een beslissing waarbij de aanvraag vermeld in punt 1.1. onontvankelijk wordt verklaard.

1.3. Op 25 oktober 2019 neemt de gemachtigde van de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie een beslissing houdende een bevel om het grondgebied te verlaten. Dit is de bestreden beslissing waarvan de motieven luiden als volgt:

*“De mevrouw, die verklaart te heten
(...)*

wordt het bevel gegeven het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen, tenzij hij (zij) beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven,

binnen 30 dagen na de kennisgeving.

REDEN VAN DE BESLISSING:

Het bevel om het grondgebied te verlaten wordt afgegeven in toepassing van artikel(en) van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en volgende feiten:

o Krachtens artikel 7, eerste lid, 1° van de wet van 15 december 1980, verblijft hij in het Rijk zonder houder te zijn van de bij artikel 2 vereiste documenten: betrokkene niet in bezit van een geldig paspoort”

2. Over de rechtspleging

Aan de verzoekende partijen werd het voordeel van de kosteloze rechtspleging toegestaan, zodat niet kan worden ingegaan op de vraag van de verwerende partij om de kosten van het geding ten laste van de verzoekende partijen te leggen.

3. Onderzoek van het beroep

3.1. In een enig middel voeren de verzoekende partijen de schending aan van de artikelen 7, 74/13 en 74/14 van de Vreemdelingenwet, van de artikelen 3 en 13 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM), van artikel 62 van de Vreemdelingenwet, de motiveringsplicht en de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van de algemene rechtsbeginselen en beginselen van behoorlijk bestuur, van de zorgvuldigheidsplicht en het redelijkheidsbeginsel, van artikel 22bis van de Grondwet en van de rechten van het kind conform artikel 24 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie. Daarnaast beroepen de verzoekende partijen zich op een miskenning van *“het arrest van het E.H.R.M. Mohammed v/ Oostenrijk n° 2283/12 dd. 6 juni 2013”*.

De verzoekende partijen lichten hun enig middel toe als volgt:

“5.1.

Bij een gedwongen terugkeer naar Eritrea, dreigt de verzoekster blootgesteld te worden aan onmenselijke en vernederende behandelingen in de zin van artikel 3 E.V.R.M.

De verwerende partij heeft bij het nemen van de bestreden beslissing geenszins rekening gehouden met de mogelijke risico's die de verzoekende partijen lopen bij een gedwongen terugkeer naar Eritrea.

Zo laat de verwerende partij na uitdrukkelijk te motiveren waarom er geen beoordeling is gebeurd van onder meer het risico op een schending van artikel 3 E.V.R.M.

Er wordt bovendien geen rekening met de gezondheidsproblemen van de minderjarige verzoeker Y. (...).

Sterker nog, in de bestreden beslissing worden de kinderen van verzoekster niet eens vermeld.

Nochtans is de Dienst Vreemdelingenzaken hiertoe bij wet verplicht.

Artikel 7 van de Vreemdelingenwet vat immers aan met: 'onverminderd meer voordelige bepalingen vervat in een internationaal verdrag...'

De verwerende partij kan zich aldus niet verschuilen achter een zogenaamde gebonden bevoegdheid, aangezien de wet uitdrukkelijk voorziet dat de verwerende partij bij de uitoefening van deze gebonden bevoegdheid dient rekening te houden met internationale verdragen, in casu onder andere het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens en het Vluchtelingenverdrag.

De verwerende partij verwijst naar het loutere feit dat de verzoekster niet in het bezit is van geldige binnenkomstdocumenten, zijnde een paspoort.

De loutere motivering op dit punt is evident onafdoende teneinde aan te tonen dat de verzoekende partij geen gevaar loopt bij een gedwongen terugkeer naar Eritrea.

De verwerende partij heeft de motiveringsplicht geschonden.

5.2.

Er dient rekening gehouden te worden met hogere rechtsnormen, zoals de bepalingen van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens.

Artikel 7 Vreemdelingenwet, waarnaar in de bijlage 13 wordt verwezen, staat uitdrukkelijk 'onverminderd meer voordelige bepalingen vervat in een internationaal verdrag...'

Deze zinsnede toont op expliciete wijze de prioriteit van de internationale verdragen aan (hetgeen sowieso aan de orde is, gelet op de hiërarchie van de rechtsnormen).

- 5.2.1.

Uit deze twee bepalingen blijkt expliciet dat de Dienst Vreemdelingenzaken bij het afleveren van een bevel om het grondgebied te verlaten rekening MOET houden met de individuele situatie van de betrokkene.

De zogenaamde gebonden bevoegdheid die voortvloeit uit artikel 7 van de Vreemdelingenwet ontslaat de Dienst Vreemdelingenzaken er niet van om rekening te houden met internationale verdragen.

De Dienst Vreemdelingenzaken heeft de formele motiveringsplicht geschonden door helemaal niets te motiveren omtrent deze verdragsbepalingen.

De Dienst Vreemdelingenzaken heeft tevens de formele motiveringsplicht geschonden door helemaal niets te motiveren omtrent de individuele situatie van de verzoekende partij.

- Er wordt in de bestreden beslissing geen rekening gehouden met het feit dat Y. (...) lijdt aan autismespectrumstoornis, een kwetsbaar profiel heeft en continue opvolging nodig heeft ;

- Er wordt in de bestreden beslissing geen rekening gehouden met de twee kinderen van de verzoekster.

Gelet op de bovenstaande feitengegevens, eigen aan het dossier van de verzoekende partij, dan wel algemeen gekende feiten, is de beslissing van de Dienst Vreemdelingenzaken, dat de verzoekende partij binnen 7 dagen België dient te verlaten onbegrijpelijk en niet redelijk.

- 5.2.2.

De minderjarige verzoeker Y. (...) lijdt immers aan een autismespectrumstoornis.

In die aanvraag werd er gewezen op de noodzakelijke en levenslange behandeling.

De minderjarige verzoeker maakte in bijlage het recent medisch getuigschrift van kinder- en jeugdpsychiater J.E. (...) dd. 24/09/2019, over (zie stuk 11).

Uit het recent medisch getuigschrift bleek:

- A. Voorgeschiedenis

Geen bijzonderheden

- B. DIAGNOSE:

Autismespectrumstoornis, met taalachterstand, vereist zeer substantiële ondersteuning.

Meer info: zie onderzoeksverslag CAR Sint-Lievenspoort

- C. Actuele behandeling en datum van opstarten van de behandeling van de aandoeningen vermeld onder rubriek B:

- Medicamenteuze behandeling/medisch materiaal

Nood aan aangepast onderwijs (in overleg met CLB vermoedelijk overstap naar buitengewoon onderwijs, type 9)

- Interventie/Hospitalisatie

Contextondersteuning, gespecificeerd in ASS

- Voorziene duur van de noodzakelijke behandeling

Vermoedelijk levenslang, belangrijke impact op functioneren vanuit primaire aanboring (ASS) en voor psychische problemen, komende jaren intensieve begeleiding nodig.

- D. Wat zijn de medische gevolgen en de eventuele complicaties indien de behandeling wordt stopgezet?

Het niet bieden van ondersteuning zou een zeer negatieve impact hebben op Y. (...) zijn ontwikkeling. Risico op stagnatie in taalontwikkeling (die heel beperkt is), op het ontwikkelen van de nodige sociaal-communicatieve vaardigheden, risico op ontwikkelen van ernstige comorbiditeit (gedragsproblemen, stemmingsproblemen,...), alsook risico op overbrugging context.

- E. Evolutie en voorspelling van de pathologie bedoeld in rubriek B :

ASS houdt een aangeboren stoornis, die een levenslange kwetsbaarheid inhoudt.

Rekening houdend met de ernst van Y. (...) zijn ASS-beeld, is de prognose geconstateerd (zeker indien onvoldoende therapie)

Intensieve begeleiding nodig.

- F. Indien toepasselijk : wat zijn de specifieke noden met betrekking tot de medische opvolging ? Is mantelzorg vereist?

Er komen heel wat zorgen bij moeder terecht, haar inzet voor Y. (...) vergt heel veel tijd, erkenning van moeder als mantelzorger is aangewezen.

Nood aan kinderpsychiatrische opvolging

- G. Aantal bijlagen gevoegd aan het voorliggend attest :

Onderzoeksverslag CAR Sint-Lievenspoort

Daarnaast werd er aan de aanvraag ook een zeer uitvoerig onderzoeksverslag gehecht van CAR, vzw Sint- Lievenspoort, van januari 2019 waar hij opgevolgd wordt (zie stuk 12). Dit verslag is uitgewerkt onder leiding van kinderpsychiater, dr. J. E. (...).

Gelet op de uitvoerigheid van het verslag hernemen verzoekende partijen hieronder enkel het besluit:

"BESLUIT EN ADVIES

Y. (...) wordt aangemeld op vraag van moeder en de school, omwille van ernstige tekorten op verschillende ontwikkelingsdomeinen en moeilijk gedrag.

Na multidisciplinair onderzoek werden, op basis van de anamnestiche gegevens, onderzoeksresultaten en observaties, volgende DSM 5 diagnose(s) weerhouden:

-299,00 Autismespectrumstoornis, met taalachterstand, vereist zeer substantiële ondersteuning

We weerhouden gedragskenmerken binnen de kwalitatieve tekortkomingen kenmerkend voor een autismespectrumstoornis, namelijk:

-Persisterende deficiënties in de sociale communicatie en sociale interactie in uiteenlopende situaties: Y. (...) toont geen gerichtheid op andere mensen, geen oogcontact, geen initiatief tot interactie en geen interesse in mensen rondom zich. Er kan geen joint attention uitgelokt worden, er worden weinig gebaren gezien, alsook beperkt begrip van gebaren bij de ander, enz. Er wordt meermaals instrumenteel handgebruik geobserveerd, er is nog geen sprake van verbale communicatie.

-Beperkte repetitieve gedragspatronen, interesses of activiteiten: Y. (...) heeft voornamelijk interesse in het naar buiten kijken waarbij hij zelfs roekeloos het materiaal opklimt zonder rekening te houden met mogelijks gevaar. Daarnaast is er sprake van beperkte speluitbouw. Meermaals wordt opgemerkt dat Y. (...) materiaal in zijn mond stopt of even tussen de handen rolt. Er wordt ook een afwijkende prikkelgevoeligheid bij Y. (...) geobserveerd. Moeder geeft aan dat Y. (...) graag tactiele prikkels opzoekt en dat hij overgevoelig lijkt te zijn voor geuren. Hij kan moeilijk lawaai en drukte verdragen. Y. (...) is selectief in zijn voeding. Hij lust voornamelijk melk, brood, druiven en gemixte groenten. Andere voeding introduceren verloopt erg moeizaam.

Er worden contextueel geen stressfactoren weerhouden; Y. (...) wordt ondersteund door een betrokken mama (papa vanuit het buitenland) en school. Desondanks wordt zijn functioneren belemmerd op alle terreinen (school, thuis, vrije tijd,...).

Voor verdere informatie over ASS verwijzen we naar verschillende informatiebronnen (boeken, websites ...) die ouders hierover kunnen raadplegen:

Boek: Mijn kind heeft autisme — Peter Vermeulen

www.autismecentraal.com

www.autismevlaanderen.be

www.participate-autisme.be

Aangezien kinderen met autisme moeilijkheden hebben om de informatie uit de wereld rondom hen op een correcte manier op te pikken en te verwerken, is het belangrijk hun dagelijkse leven begrijpelijker te maken door de omgeving aan te passen. Hieronder valt bijvoorbeeld het aanpassen van taal, visuele ondersteuning gebruiken, omgeving/tijd/activiteiten op een gestructureerde en voorspelbare manier organiseren ... Ouders kunnen — indien zij dit wensen en nodig achten — op verschillende manieren informatie krijgen over hoe zij hun aanpak en omgeving kunnen afstemmen op de noden en beperkingen van Y. (...)

1 Oudercursussen (o.a. Vlaamse Vereniging Autisme, vzw Tanderuis)

2 Thuisbegeleiding vanuit vzw Fiola (09 274 10 10: maandag tot donderdag: 9u00 — 12u00 en 13u00 — 17u00 / vrijdag: 9u00 — 12u00 en 13u00 — 16u30)

Zowel ouders als school geven aan dat de huidige school niet aangewezen is voor Y. (...). Ambulante therapie lijkt ons inziens ook niet toereikend. Y. (...) heeft nood aan een bredere gestructureerde omkadering met aangepaste zorg. Er wordt verder met het CLB afgestemd wat mogelijk is betreffende Y. (...) zijn verdere schoolcarrière.

Indien er nog vragen zijn, aarzel niet om ons te contacteren.

januari 2019,

*Het onderzoeksteam,
(...)*

Uit het onderzoekverslag blijkt duidelijk dat Y. (...) ijdt aan een autismespectrumstoornis, die leidt tot een blijvende kwetsbaarheid en een voortdurende nood aan ondersteuning met zich meebrengt.

De nodige opvolging is niet beschikbaar in Eritrea.

Dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen reeds voorheen oordeelde dat het artikel 3 E.V.R.M. dreigt geschonden te worden indien omtrent de medische problematiek niet wordt gemotiveerd in een uitwijzingsbevel.

"Au regard de la nature de droit absolu reconnue à l'article 3 de la Convention européenne précitée par la jurisprudence de la Cour européenne des droits de l'homme, le Conseil estime pour sa part que la même règle doit s'appliquer dans les cas où une demande d'autorisation de séjour sur la base de l'article 9ter de la loi du 15 décembre précitée, est déclarée irrecevable pour un motif étranger à l'appréciation des éléments médicaux invoqués par l'étranger, tel que l'absence de production de la preuve de l'identité requise.

Il résulte de ce qui précède qu'une mesure d'éloignement prise à l'égard d'une étranger dont la demande d'autorisation de séjour sur la base de l'article 9ter de la loi du 15 décembre précitée a été déclarée irrecevable pour un des motifs susmentionnés, sans que soient examinés les éléments médicaux invoqués, viole l'article 3 de la Convention européenne précitée lorsque, comme dans le cas d'espèce, il ne ressort aucunement de sa motivation que l'administration a examiné si la maladie que le demandeur avait invoquée entraîne un risque réel de traitement inhumain ou dégradant en cas de retour dans le pays d'origine du demandeur, notamment parce qu'il n'existerait pas de traitement adéquat dans ce pays."

(Arrest nr. 14.397 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, dd. 25 juli 2008)

"De verweerder kan worden gevolgd waar hij aangeeft dat de rechtspraak van het EHRM zeer streng is voor wat betreft de schending van artikel 3 van het EVRM in het geval van zieke personen. Evenwel dient te worden vastgesteld dat in casu op geen enkele wijze werd nagegaan of de situatie van verzoeker te vergelijken is met de situatie zoals besproken in de rechtspraak van het EHRM, m.a.w. of zijn situatie uitzonderlijk is en dit terwijl de verweerder toch wel indicaties had betreffende de medische toestand van verzoeker. Waar verweerder stelt dat verzoeker geenszins verplicht is om naar zijn land van herkomst terug te keren, dient vastgesteld te worden dat het bevel verzoeker verplicht om het Rijk te verlaten, alsook het Schengengebied.

De verweerder verduidelijkt niet waar verzoeker elders heen zou kunnen gaan dan naar zijn land van herkomst, hetgeen het enige land is waarvan hij de nationaliteit heeft en waarvan hij ook zeker is van een verblijf.

Bovendien gaat verweerder hiermee opnieuw niet in op de ingeroepen medische situatie van verzoeker.

De Raad is van oordeel dat het argument van verweerder hypocriet is en op zijn minst niet is uitgewerkt. De verweerder geeft ook nog aan dat verzoeker medische elementen kan laten gelden voor een verlenging van de termijn van het bevel om het grondgebied te verlaten. Dergelijk argument is een a posteriori argument en toont ook niet aan dat een verlenging van de termijn in casus zal worden toegekend.

Aldus is de Raad van oordeel dat de verweerder door de medische situatie van verzoeker op geen enkel moment te onderzoeken artikel 3 van het EVRM heeft geschonden."

(Zie het arrest nr. 88.217 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, dd. 26 september 2012)

Dat deze rechtspraak en de onderliggende filosofie in casu naar analogie kan toegepast worden : de Dienst Vreemdelingenzaken dient bij het afleveren van een uitwijzingsbevel steeds rekening te houden met de medische situatie van de betrokkene.

5.3.

Een mogelijke schending van het artikel 3 E.V.R.M. dient aldus onderzocht te worden en het feit dat dit onderzoek gebeurd is, dient te blijken uit de uitwijzingsbeslissing.

Het artikel 62 van de Vreemdelingenwet bepaalt immers dat administratieve beslissingen met redenen omkleed worden.

Artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen bepalen respectievelijk het volgende:

"De bestuurshandelingen van de besturen bedoeld in artikel 1 moeten uitdrukkelijk worden gemotiveerd."

"De opgelegde motivering moet in de akte de juridische en feitelijke overwegingen vermelden die aan beslissing ten grondslag liggen. Zij moet afdoende zijn."

In Eritrea is de gezondheidszorg beperkt en niet voor éénieder toegankelijk.

De verwerende partij heeft zich niet uitgesproken over het risico bloot gesteld te worden aan ernstige mensenrechtenschendingen, meer bepaald schending van het artikel 3 E.V.R.M.

De Dienst Vreemdelingenzaken verwijst enkel naar het gegeven dat de verzoekster geen visum heeft en maakt bovendien geen enkele melding van het feit dat de verzoekster twee minderjarige kinderen heeft.

In de bestreden beslissing wordt op geen enkele manier gewag gemaakt van de medische problematiek van de minderjarige verzoeker Y. (...), noch van de overige humanitaire elementen eigen aan zijn dossier.

Bij gebrek aan enige verwijzing kan slechts afgeleid worden dat de medische problematiek van de verzoekende partijen niet werd beoordeeld bij het uitvaardigen van de bestreden beslissing.

De verwerende partij kan zich verder ook niet verschuilen achter de motivering van de beslissing tot onontvankelijkheid van de aanvraag 9ter Vw, gelet op het feit dat deze omwille van een formaliteit is afgewezen, zijnde het ontbreken van een identiteitsdocument. Ook daar is er geen inhoudelijke toetsing gebeurd.

De verwerende partij schendt de formele motiveringsplicht die haar wordt opgelegd door zowel artikel 62 van de Vreemdelingenwet als de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen.

5.4.

Dat de Dienst Vreemdelingenzaken de artikelen 3 en 13 van het E.V.R.M. heeft miskend.

Het artikel 3 E.V.R.M. klinkt als volgt:

"Niemand mag worden onderworpen aan foltering en aan onmenselijke of vernederende behandelingen of bestraffingen. "

Het artikel 13 E.V.R.M. omhelst het recht op een daadwerkelijk rechtsmiddel:

"Een ieder wiens rechten en vrijheden die in dit Verdrag zijn vermeld, zijn geschonden, heeft recht op een daadwerkelijk rechtsmiddel voor een nationale instantie, ook indien deze schending is begaan door personen in de uitoefening van hun ambtelijke functie."

Aan de verzoekende partij werd een bevel om het grondgebied te verlaten afgeleverd.

Tegen deze negatieve beslissing staat een annulatieberoep bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen overeenkomstig artikel 39/2, §2 van de Wet van 15 december 1980 open. Deze procedure heeft geen schorsende werking.

Het ontbreken van de schorsende werking van deze beroepsprocedure doet vragen rijzen omtrent de effectiviteit van dit rechtsmiddel.

Het ontbreken van schorsende werking impliceert immers dat de Belgische overheid het bevel om het grondgebied te verlaten kan tenuitvoerleggen, zonder het resultaat van de huidige annulatieprocedure met betrekking tot de ongegrondheidsbeslissing in toepassing van het art. 9ter Vreemdelingenwet af te wachten.

De verzoekster verwijst naar de gezondheidsproblemen van haar zoon Y. (...).

Zoals hierboven uitvoering uiteengezet, lijdt hij aan een autismespectrumstoornis en heeft hij constante ondersteuning nodig. De medische attest die gevoegd zijn bij huidig schorsings- en annulatieberoep zijn geen nieuwe stukken en werden al eerder bij de aanvraag 9ter Vw aan verwerende partij overgemaakt.

Er kan verzoekster niet verwacht worden dat zij haar twee kinderen achterlaat. Het is enkel verzoekster die vermeld wordt in de bestreden beslissing. Er is hierdoor manifest sprake van een onmenselijke en vernederende behandeling, gelet op het feit verzoekster bevolen wordt om het land te verlaten terwijl haar twee kinderen in België mogen blijven.

Kinderen van respectievelijk 2 en 4 jaar kunnen onmogelijk overleven zonder hun moeder.

5.5.

Er kan verwezen worden naar het arrest van het E.H.R.M. Mohammed v/ Oostenrijk n° 2283/12 dd. 6 juni 2013:

"(i) General principles

69. The Court has held on many occasions that Article 13 of the Convention guarantees the availability at national level of a remedy with which to enforce the substance of the Convention rights and freedoms in whatever form they may happen to be secured in the domestic legal order. The effect of Article 13 is thus to require the provision of a domestic remedy to deal with the substance of an "arguable complaint" under the Convention and to grant appropriate relief. The scope of the Contracting States' obligations under Article 13 varies depending on the nature of the applicant's complaint; however, the remedy required by Article 13 must be "effective" in practice as well as in law (see Kudta v. Poland [GC], no. 30210/96. § 157, ECHR 2000-XI; M.S.S. v. Belgium and Greece [GC], no. 30696/09. § 288, ECHR 2011; and I.M. v. France, no. 9152/09. § 128, 2 February 2012).

70. The Court has further specified that the "effectiveness" of a "remedy" within the meaning of Article 13 does not depend on the certainty of a favourable outcome for the applicant. Nor does the "authority" referred to in that provision necessarily have to be a judicial authority; but if it is not, its powers and the guarantees which it affords are relevant in determining whether the remedy before it is effective. Also, even if a single remedy does not by itself entirely satisfy the requirements of Article 13, the aggregate of the remedies provided for under domestic law may do so (see Gebremedhin [Gaberamadhien] v. France, no. 25389/05. § 53, ECHR 2007-V § 53; M.S.S. v. Belgium and Greece, cited above, § 289; and I.M. v. France, cited above, § 129).

71. As noted above, in order to be effective the remedy required by Article 13 must be available in practice as well as in law. In particular, this requires availability in the sense that its exercise must not be unjustifiably hindered by the acts or omissions of the authorities of the respondent State (see Çakici v. Turkey [GC], no. 23657/94. § 112, ECHR 1999-IV). Article 13 requires the provision of a domestic remedy allowing the competent national authority both to deal with the substance of the relevant Convention complaint and to grant appropriate relief, although Contracting States are afforded some discretion as to the manner in which they conform to their obligations under this provision (see Jabari v. Turkey, no. 40035/98, § 48, ECHR 2000-VIII). Particular attention should be paid to the speed of the remedial action itself, it not being excluded that the adequate nature of a remedy can be undermined by its excessive duration (see Doran v. Ireland, no. 50389/99. § 57, ECHR 2003-X).

72. Lastly, in view of the importance which the Court attaches to Article 3 of the Convention and the irreversible nature of the damage which may result if the risk of torture or ill-treatment materialises, the effectiveness of a remedy within the meaning of Article 13 imperatively requires close scrutiny by a national authority (see Shamayev and Others v. Georgia and Russia, no. 36378/02, § 448, ECHR 2005-111), independent and rigorous scrutiny of any claim that there exist substantial grounds for fearing a real risk of treatment contrary to Article 3 (see Jabari, cited above, § 50), and a particularly prompt response (see Bati and Others v. Turkey, nos. 33097/96 and 57834/00. § 136, ECHR 2004-IV (extracts)). It also requires that the person concerned should have access to a remedy with automatic suspensive effect (see Conka v. Belgium, no. 51564/99, §§ 81-83, ECHR 2002-1; Gebremedhin [Gaberamadhien], cited above, § 66; M.S.S. v. Belgium and Greece, cited above, §§ 290-293; and I.M. v. France, cited above, §§ 132-134)."

Als conclusie stelt het Europees Hof voor de Rechten van de Mens:

"85. It follows that in the specific circumstances of the case the applicant was deprived of de-facto protection against forced transfer in the course of the proceedings concerning his second asylum application while having - at the relevant time - an arguable claim under Article 3 of the Convention in respect of his forced transfer to Hungary. There was therefore a violation of Article 13 in conjunction with Article 3 of the Convention."

Dat de verzoekende partijen een 'arguable claim' onder artikel 3 E.V.R.M. hebben.

De minderjarige verzoeker Y. (...) heeft ernstige medische problemen, waardoor bij een terugkeer naar Eritrea er een risico is voor zijn leven, of minstens dat hij dreigt bloot gesteld te worden aan vernederende behandelingen.

Dat aan de verzoekster geen wettelijke bescherming wordt geboden tegen een gedwongen repatriëring, aangezien aan haar het bevel om het grondgebied te verlaten binnen de 30 dagen werd afgeleverd en dat tegen deze beslissing geen daadwerkelijk rechtsmiddel bij de nationale instanties openstaat, aangezien slechts een niet-schorsend beroep bij wet wordt voorzien.

Aldus, hoewel de verzoekster een 'arguable claim' onder artikel 3 E.V.R.M. heeft, wordt aan haar geen bescherming geboden tegen de uitvoering van het bevel om het grondgebied te verlaten, tegen een gedwongen repatriëring naar Eritrea.

Dat het bovenvermelde arrest van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens bepaalt dat ieder beroep tegen een verwijderingsmaatregel een schorsend karakter dient te hebben, in zoverre de middelen gegrond zijn op artikel 3 E.V.R.M.

5.6.

De Dienst Vreemdelingenzaken heeft daarnaast het artikel 8 EVRM en het hoger belang van het kind miskend.

De verzoekster heeft namelijk twee minderjarige kinderen, M. (...) en Y. (...), minderjarige verzoekende partijen die niet eens in de bijlage 13 worden vermeld.

Nochtans kwam Y. (...) samen met verzoekster toe, toen zij asiel aanvraag en M. (...) is zelfs in België geboren.

De verzoekster wenst te wijzen op artikel 74/13 van de Vreemdelingenwet dat het volgende bepaalt:

"Bij het nemen van een beslissing tot verwijdering houdt de minister of zijn gemachtigde rekening met het hoger belang van het kind, het gezins- en familieleven en de gezondheidstoestand van de betrokken onderdaan van een derde land."

De verzoekster stelt vast dat de Dienst Vreemdelingenzaken haar minderjarige zoons niet eens vermeld in de bestreden beslissing.

Hieruit volgt dat verzoekster het land moet verlaten en haar kinderen niet. De Dienst Vreemdelingenzaken verwacht dat de minderjarige kinderen van verzoekster alleen in België blijven, de vader is immers ook niet aanwezig, hij verblijft in Juba, Zuid-Soedan.

Er is een duidelijke schending van artikel 8 EVRM en het hoger belang van het kind.

Het artikel 24 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie, dat rechtstreekse werking heeft, bepaalt als volgt :

"Rechten van het kind

1. *Kinderen hebben recht op de bescherming en de zorg die nodig zijn voor hun welzijn. Zij mogen vrijelijk hun mening uiten. Aan hun mening in aangelegenheden die hen betreffen wordt passend belang gehecht in overeenstemming met hun leeftijd en rijpheid.*
2. *Bij alle handelingen betreffende kinderen, ongeacht of deze worden verricht door overheidsinstanties of particuliere instellingen, vormen de belangen van het kind de eerste overweging.*
3. *Ieder kind heeft er recht op regelmatig persoonlijke betrekkingen en rechtstreekse contacten met zijn beide ouders te onderhouden, tenzij dit tegen zijn belangen indruist."*

Ook het artikel 22bis van de Grondwet bepaalt hieromtrent :

"Elk kind heeft recht op eerbiediging van zijn morele, lichamelijke, geestelijke en seksuele integriteit. Elk kind heeft het recht zijn mening te uiten in alle aangelegenheden die het aangaan; met die mening wordt rekening gehouden in overeenstemming met zijn leeftijd en zijn onderscheidingsvermogen. Elk kind heeft recht op maatregelen en diensten die zijn ontwikkeling bevorderen. Het belang van het kind is de eerste overweging bij elke beslissing die het kind aangaat. De wet, het decreet of de in artikel 134 bedoelde regel waarborgen deze rechten van het kind."

Volgens General Comment nr. 14 van het VN Kinderrechtencomité bij het Internationaal Kinderrechtenverdrag (UN Committee on the Rights of the Child (CRC), General comment No. 14 (2013) on the right of the child to have his or her best interests taken as a primary consideration (art. 3, para. 1), 29 May 2013 CR AC/GC/14 dient er een best interest assessment te gebeuren in het kader van elke beslissing met betrekking tot een kind.

Elementen die in overweging genomen dienen te worden in het kader van het hoger belang zijn de volgende :

- *Mening van het kind ;*
- *Identiteit van het kind ;*
- *Behoud van de familiale banden ;*
- *Zorg, bescherming en ontwikkeling van het kind ;*
- *Kwetsbaarheid ;*
- *Recht op gezondheid ;*
- *Recht op onderwijs.*

Uit het onderstaande zal blijken dat de Dienst Vreemdelingenzaken geen zorgvuldige analyse heeft gemaakt van het hoger belang van het kind.

De verzoekster wenst vooreerst te wijzen op het feit dat haar kinderen niet in de bijlage 13 betrokken zijn, wat erop wijst dat enkel de moeder van de minderjarige verzoekers het land dient te verlaten. Hieruit volgt dat de minderjarige verzoekers alleen in België dienen achter te blijven omdat de vader in Zuid-Soedan verblijft.

Het is evident niet in het belang van de minderjarige verzoekers respectievelijk 2 en 4 jaar oud van hun moeder te scheiden en hen in België te laten verblijven. Zij kunnen niet zelfstandig overleven in België in dergelijke omstandigheden. Er wordt een sterke afbreuk gedaan aan de familiale banden van de minderjarige verzoekers.

De minderjarige verzoekers zijn evident ook kwetsbaar. Dit volgt, niet enkel uit hun jonge leeftijd, maar ook uit de medische problematiek van minderjarige verzoeker Y. (...). Hiermee is geenszins rekening gehouden. Dit gegeven valt verder ook onder het hogergehoemde recht op gezondheid.

De verzoekster wenst te vermelden dat er geen rekening is gehouden met het hoger belang van het kind.

De minderjarige verzoekers worden zelfs niet vermeld.

Aangaande de overige hierboven opgesomde punten werd verder niet gemotiveerd.

De Dienst Vreemdelingenzaken schendt de motiveringsplicht en het zorgvuldigheidsbeginsel.

5.7.

Het zorgvuldigheidsbeginsel brengt met zich mee dat het bestuur zijn beslissing op zorgvuldige wijze dient voor te bereiden. De beslissing dient eveneens het resultaat te zijn van een correcte feitenvinding.

Het evenredigheidsbeginsel stelt ertoe dat het bestuur in rechte en in feite een verantwoorde beslissing neemt.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen dient, bij zijn uitoefening van zijn wettelijk toezicht, na te gaan of de Dienst Vreemdelingenzaken bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of hij die correct heeft beoordeeld en of hij op grond daarvan niet kennelijk onredelijk tot zijn besluit is gekomen.

De persoonlijke situatie van de verzoekende partij dient aldus in rekening gebracht te worden en de Dienst Vreemdelingenzaken dient zich hieromtrent te informeren teneinde met kennis van zaken te kunnen beslissen.

Uit de bestreden beslissing blijkt niet dat de Dienst Vreemdelingenzaken op een afdoende wijze kennis heeft van de persoonlijke situatie van de verzoekende partij.

De Dienst Vreemdelingenzaken kan dan ook niet in alle redelijkheid voorhouden met kennis van zaken te hebben geoordeeld.”

3.2. Het zorgvuldigheidsbeginsel houdt in dat het bestuur zijn beslissing op zorgvuldige wijze moet voorbereiden. Dit impliceert dat de beslissing dient te steunen op werkelijk bestaande en concrete feiten die met de vereiste zorgvuldigheid werden vastgesteld. De zorgvuldigheidsplicht legt de overheid onder meer op om zorgvuldig te werk te gaan bij de voorbereiding van de beslissing en ervoor te zorgen dat de feitelijke en juridische aspecten van het dossier deugdelijk onderzocht worden, zodat zij met kennis van zaken kan beslissen (RvS 22 november 2012, nr. 221.475).

De aangevoerde schending van de zorgvuldigheidsplicht wordt onderzocht in het licht van de aangevoerde schending van artikel 74/13 van de Vreemdelingenwet.

Artikel 74/13 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“Bij het nemen van een beslissing tot verwijdering houdt de minister of zijn gemachtigde rekening met het hoger belang van het kind, het gezins- en familieleven en de gezondheidstoestand van de betrokken onderdaan van een derde land.”

Artikel 74/13 van de Vreemdelingenwet vormt de omzetting van artikel 5 van de richtlijn 2008/115/EU van het Europees Parlement en de Raad van de Europese Unie van 16 december 2008 over gemeenschappelijke normen en procedures in de lidstaten voor de terugkeer van onderdanen van derde landen die illegaal op hun grondgebied verblijven en dient richtlijnconform te worden toegepast. Artikel 74/13 van de Vreemdelingenwet weerspiegelt in deze zin hogere rechtsnormen, zoals deze onder meer voortvloeien uit de artikelen 3 en 8 van het EVRM (EHRM 31 januari 2006, nr. 50435/99, *Rodrigues Da Silva en Hoogkamer v. Nederland*, EHRM 30 juli 2013, nr. 948/12, *Berisha v. Zwitserland*, par. 51 met verwijzing naar EHRM, Grote Kamer, 6 juli 2010, nr. 41615/07, *Neulinger en Shuruk v. Zwitserland*, par. 135; EHRM 17 april 2014, nr. 41738/10, *Paposhvili v. België*, par. 144).

Artikel 74/13 van de Vreemdelingenwet maakt derhalve een individueel onderzoek noodzakelijk.

Op grond van artikel 74/13 van de Vreemdelingenwet dient het bestuur aldus bij het nemen van een beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten onder meer rekening te houden met het hoger belang van de kinderen en de gezondheidstoestand van de betrokkenen. Het gegeven dat artikel 7, eerste lid, 1° van de Vreemdelingenwet in beginsel voorziet in een gebonden bevoegdheid tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten stelt de verwerende partij niet vrij van deze verplichting, haar opgelegd door de Europese wetgever. Er kan worden aangenomen dat de verplichting opgelegd in artikel 74/13 van de Vreemdelingenwet ook net tot doel heeft te vermijden dat vreemdelingen worden uitgewezen in strijd met hogere rechtsnormen, situatie waarin de gebonden bevoegdheid niet meer geldt.

3.3. De verzoekende partijen betogen dat geen rekening werd gehouden met de gezondheidsproblemen van hun minderjarig kind, dat de verwerende partij hiertoe bij wet verplicht is. De verzoekende partijen betogen dat de verwerende partij verwijst naar het loutere feit dat de eerste verzoekende partij niet in het bezit is van de geldige binnenkomstdocumenten, dat deze motivering niet afdoende is om aan te tonen dat zij geen gevaar loopt bij een terugkeer naar Eritrea. Zij stellen dat rekening dient gehouden te worden met de hogere rechtsnormen. Zij menen dat de verwerende partij de motiveringsplicht heeft geschonden door niets te motiveren omtrent de individuele situatie, met name het feit dat hun minderjarige zoon lijdt aan autismespectrumstoornis, een kwetsbaar profiel heeft en continue opvolging nodig heeft en het feit dat er sprake is van twee minderjarige kinderen. Zij menen dan ook dat de bestreden beslissing onbegrijpelijk en niet redelijk is. De verzoekende partijen lichten verder toe dat hun minderjarige zoon lijdt aan autismespectrumstoornis en dat in de aanvraag er werd op gewezen dat er sprake is van levenslange en noodzakelijke behandeling, dat in bijlage een recent medisch getuigschrift van een psychiater van 24 september 2019 werd overgemaakt, alsook een zeer uitvoerig onderzoeksverslag van CAR vzw Sint-Lievenspoort, waar hij opgevolgd wordt. De verzoekende partijen argumenteren dat de nodige opvolging niet beschikbaar is in Eritrea. Zij stellen ook dat de Raad reeds voorheen oordeelde dat artikel 3 van het EVRM dreigt geschonden te worden indien omtrent de medische problematiek niet wordt gemotiveerd in een uitwijzingsbevel en stellen dat de verwerende partij bij het afleveren van een uitwijzingsbevel steeds rekening moet houden met de medische situatie van de betrokkene. Voorts betogen zij dat de verwerende partij enkel verwijst naar het gegeven dat de eerste verzoekende partij geen visum heeft en geen enkele melding maakt van het feit dat zij twee minderjarige kinderen heeft, dat in de bestreden beslissing op geen enkele manier gewag wordt gemaakt van de medische problematiek van de minderjarige, noch van de overige humanitaire elementen van haar dossier, dat bij gebrek aan enige verwijzing slechts kan afgeleid worden dat de medische problematiek van de verzoekende partijen niet werd beoordeeld bij het uitvaardigen van de bestreden beslissing. Zij stellen ook dat de verwerende partij zich niet kan verschuilen achter de motivering van de beslissing tot onontvankelijkheid van de aanvraag op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet, gelet op het feit dat deze omwille van een formaliteit is afgewezen, zijnde het ontbreken van een identiteitsdocument, dat ook daar geen inhoudelijke toetsing is gebeurd. De verzoekende partijen menen dat de verwerende partij daarnaast artikel 8 van het EVRM en het hoger belang van het kind heeft miskend, dat de eerste verzoekende partij namelijk twee minderjarige kinderen heeft, die niet op de bijlage 13 vermeld worden. Zij wijzen op artikel 74/13 van de Vreemdelingenwet. Verder wijzen ze erop dat de minderjarige verzoekende partijen evident kwetsbaar zijn, dat dit niet enkel volgt uit hun jonge leeftijd, maar ook uit de medische problematiek van één van hen, dat hiermee geenszins rekening werd gehouden, dat geen rekening gehouden werd met het hoger belang van het kind, dat de verwerende partij de motiveringsplicht en het zorgvuldigheidsbeginsel schendt.

3.4. De Raad wijst er vooreerst op dat hoewel de minderjarige kinderen van de eerste verzoekende partij niet uitdrukkelijk vermeld worden op het bestreden bevel, uit de stukken van het administratief dossier, meer bepaald de synthesenota van 22 oktober 2019, duidelijk blijkt dat de bestreden beslissing geldt voor het ganse gezin, waarbij wordt verduidelijkt dat de eerste verzoekende partij niet heeft gesteld dat haar echtgenoot zich in België bevindt. Hieruit volgt aldus dat de bestreden beslissing werd genomen ten aanzien van de eerste verzoekende partij en haar twee minderjarige kinderen.

3.5. In gevolge artikel 74/13 van de Vreemdelingenwet dient bij het nemen van een bevel om het grondgebied te verlaten, de verwerende partij rekening te houden met het gezins- en familieleven, het hoger belang van het kind en de gezondheidstoestand van betrokkenen.

De Raad stelt vooreerst vast dat uit de motieven van de bestreden beslissing geenszins blijkt dat de verwerende partij rekening heeft gehouden met voormelde elementen.

Daargelaten de vraag of aan de belangenafweging die overeenkomstig artikel 74/13 van de Vreemdelingenwet een formele motiveringsvereiste dient te worden verbonden, moet uit de gegevens van de zaak, weze het uit de stukken van het administratief dossier of uit de bestreden beslissing zelf, kunnen worden vastgesteld dat de verwerende partij bij het nemen van de verwijderingsmaatregel overgegaan is tot de belangenafweging die door voornoemd artikel 74/13 wordt voorgeschreven. Het komt de Raad, in het kader van de hem krachtens artikel 39/2, §2 van de Vreemdelingenwet toegemeten annulatiebevoegdheid, niet toe om die afweging in de plaats van het bestuur te maken.

3.6. Uit het administratief dossier, meer bepaald een document van 22 oktober 2019, blijkt een onderzoek naar de elementen opgesomd in artikel 74/13 van de Vreemdelingenwet. Zo wordt geoordeeld wat volgt:

“74/13

Gezinsleven -> beslissing geldt voor ganse gezin. Betrokkene haalt niet aan dat de partner/echtgenoot zich in België bevindt. Gewone sociale relaties vallen niet onder de bescherming van art 8 EVRM.

Hoger belang minderjarige kinderen -> het is in het belang van de minderjarige kinderen dat de familiale cel behouden blijft en zij samen met de moeder, met wie zij een gezin vormen, gevolg geven aan het bevel om het grondgebied te verlaten. Kinderen jonger dan zes zijn niet schoolplichtig.

Gezondheidstoestand -> geen medische contra-indicatie voor een terugkeer naar het land van herkomst”

3.7. Hoewel er een afweging terug te vinden is omtrent het hoger belang van de minderjarige kinderen en omtrent de “gezondheidstoestand”, kan de Raad enkel vaststellen dat met de specifieke situatie van de minderjarige zoon van de verzoekende partijen, zoals omschreven in het verzoekschrift en in de toegevoegde stukken, en waarvan de verwerende partij kennis had, gezien de aanwezigheid in het administratief dossier van de medische regularisatieaanvraag van 7 oktober 2019 en de erin geciteerde medische documenten, geen rekening werd gehouden.

Het motief dat het in het belang is van de minderjarige kinderen dat de familiale cel behouden blijft en zij samen met hun moeder gevolg geven aan het bevel en dat zij niet schoolplichtig zijn, doet geen afbreuk aan voormelde vaststelling. Immers gaat het om elementen waarvan de verwerende partij op de hoogte was, die niet eerder werden beoordeeld, die relevant kunnen zijn om de mogelijkheid tot terugkeer te beoordelen en die betrekking hebben op zowel de gezondheidstoestand en het welzijn van het kind. Uit de loutere stelling dat er geen medische contra-indicatie is voor een terugkeer naar het herkomstland, kan ook niet afgeleid worden dat rekening werd gehouden met de specifieke gezondheidstoestand van het minderjarig kind van de verzoekende partijen.

3.8. Waar de verwerende partij in haar nota met opmerkingen stelt dat specifiek nopens de gezondheidstoestand zij laat gelden dat de door de verzoekende partijen ingediende aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet onontvankelijk werd verklaard om reden dat er geen identiteitsdocument werd overgemaakt, dat de onontvankelijkheid van de aanvraag te wijten is aan de onzorgvuldigheid van de verzoekende partijen, dat rekening houdend met dit element de gemachtigde geheel terecht oordeelt dat er geen medische contra-indicatie bestaat voor een terugkeer naar het herkomstland, wijst de Raad erop dat het feit dat de aanvraag om medische regularisatie op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet onontvankelijk werd verklaard omwille van het niet voldoen aan de documentaire identiteitsvoorwaarde, geen afbreuk doet aan het feit dat overeenkomstig artikel 74/13 van de Vreemdelingenwet rekening moest worden gehouden met de gezondheidstoestand van de betrokkenen en het hoger belang van het kind.

Immers blijkt uit de beslissing tot het onontvankelijk verklaren van de aanvraag op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet van 25 oktober 2019 niet dat een onderzoek werd gevoerd naar de gezondheidstoestand van het minderjarig kind van de verzoekende partijen.

De documentaire ontvankelijkheidsvoorwaarde van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet is niet van toepassing in het kader van de beoordeling zoals vereist door artikel 74/13 van de Vreemdelingenwet. *In casu* had de gezondheidstoestand van de zoon van de verzoekende partijen en het hoger belang van het kind dienen beoordeeld te worden in het licht van artikel 74/13 van de Vreemdelingenwet voorafgaand de afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten. Noch uit het document van 22 oktober 2019, noch uit enig ander stuk van het administratief dossier, noch uit de bestreden beslissing blijkt dat dergelijk onderzoek *in casu* gebeurd is.

3.9. Betreffende het betoog van de verwerende partij in haar verweernota dat het de verzoekende partijen vrij staat om, wanneer zij menen dat er wel degelijk een medische contra-indicatie zou bestaan voor een terugkeer naar het herkomstland, een nieuwe aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet in te dienen, en in zoverre de verwerende partij op grond hiervan zou menen dat geen rekening diende gehouden te worden met de gezondheidstoestand, wijst de Raad erop dat het feit dat een aanvraag op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet kan worden ingediend, niet wegneemt dat conform artikel 74/13 van de Vreemdelingenwet bij het afleveren van een bevel om het grondgebied te verlaten rekening dient gehouden te worden met de gezondheidssituatie

van de betrokken onderdanen van een derde land. Bovendien kan een dergelijke afweging omtrent de gezondheidstoestand niet teruggevonden worden, noch in de bestreden beslissing, noch in de stukken van het administratief dossier, zodat het een *a posteriori* overweging betreft die geenszins het vastgestelde gebrek kan rechtzetten.

3.10. Waar de verwerende partij in haar verweernota nog voorhoudt dat het in de eerste plaats toekomt aan diegene die zich wil beroepen op de bescherming voorzien in artikel 74/13 van de Vreemdelingenwet, om aan de hand van concrete gegevens aan te tonen dat zij zich daadwerkelijk kan beroepen op de hierin vermelde elementen, dat de verzoekende partijen dit bewijs niet leveren, kan zij evenmin gevolgd worden. Uit de stukken van het administratief dossier alsook uit het verzoekschrift en de stukken gevoegd bij het verzoekschrift, blijkt duidelijk dat de verzoekende partijen met concrete gegevens de gezondheidstoestand van hun minderjarig kind aantonen. Er is aldus wel degelijk sprake van een gezondheidstoestand, minstens van een specifieke kwetsbare toestand die in rekening dient genomen te worden, gelet op de minderjarigheid van het kind, die, zoals blijkt uit de stukken van het administratief dossier, eveneens voorwerp uitmaakt van de bestreden beslissing.

3.11. Waar de verwerende partij nog opwerpt dat artikel 74/13 van de Vreemdelingenwet geen formele motiveringsvereiste bevat, kan niet ernstig worden voorgehouden dat het bestuur vrijgesteld zou zijn aan te duiden met welke elementen rekening werd gehouden wanneer ze overgaat tot de belangenafweging op grond van artikel 74/13 van de Vreemdelingenwet. Immers moet blijken of de wettelijk voorgeschreven belangenafweging daadwerkelijk heeft plaatsgevonden; er anders over oordelen zou de werking van deze bepaling volledig buitenspel zetten.

3.12. Uit het administratief dossier, noch uit de bestreden beslissing blijkt dat ooit enig onderzoek werd gevoerd naar of een afweging werd gemaakt met betrekking tot de specifieke (gezondheids)toestand van de minderjarige zoon van de verzoekende partijen, in het kader van het onderzoek naar het hoger belang van het kind en de gezondheidstoestand van de betrokkenen, terwijl op het ogenblik van het nemen van de bestreden beslissing medische attesten met betrekking tot de (gezondheids)toestand van de minderjarige zoon van de verzoekende partij beschikbaar waren.

3.13. Een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel en van artikel 74/13 van de Vreemdelingenwet wordt aannemelijk gemaakt.

3.14. In die mate is het middel gegrond.

Deze vaststelling leidt tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing.

Aangezien de eventuele gegrondheid van de overige onderdelen van het middel niet tot een ruimere vernietiging kan leiden, dienen deze niet te worden onderzocht (RvS 18 december 1990, nr. 36.050; RvS 24 oktober 2002, nr. 111.881).

4. Korte debatten

De verzoekende partijen hebben een gegrond middel aangevoerd dat leidt tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing. Er is grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als *accessorium* van het beroep tot nietigverklaring, is zonder voorwerp. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing van de gemachtigde van de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie van 25 oktober 2019 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13) wordt vernietigd.

Artikel 2

De vordering tot schorsing is zonder voorwerp.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zesentwintig juni tweeduizend twintig door:

mevr. N. VERMANDER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

N. VERMANDER